



Elşən Mirişli

Gənclər
tarixçi

VIII Yazı

Repressiya və din

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918-1920) zamanı Azərbaycan əlavə dövlət olmuşdu. Bununla belə parlamentdə dini partiya ittihadınə vardi. Bütün vətəndaşlar üçün dini etiqad azadlığı vardi. Azərbaycan rus ordusu tərəfindən işğal olunduqdan sonra dini münasibət dəyişdi.

1924-cü ildə Azərbaycan SSR-də "Allahsız" cəmiyyəti yaradıldı. İslama qarşı genişməyəsi hücum isə 1929-cu ildə başladı. 1917-ci ildə Azərbaycan ərazisində 3 min məscid var idisə, 1927-ci ildə onlardan cəmi 1700-ü qalmışdır, bu məscidlərin də 120-si Bakı və Bakı ətrafında yerləşirdi. Rəsmi surətdə isə dini mübarizəyə 1928-ci ilin sonlarında başlıdılar. Həmin ilin dekabrında Azərbaycan KP MK-i bir çox məscid, kilsə və sinagogları maarifləndirici istiqamətlərdə istifadəsi üçün klublara balansına verdi.

Stalin repressiyaları dövründə hakimiyət guya xalqın tələbinə istinadən, küləvi şəkildə məscidləri bağlamağa başladı. Bir sira partiya və hökumət qulluqçularının cümlə namazlarına getməkdə və hətta məscidlərdə mollalıq etməkdə ittihəm edirdilər. Repressiyalannın ən qızgın çağında hətta "dini qarşı mübarizəyə kifayət qədər həvəs göstərməmək" ittihəm həbsə səbəb ola bilərdi. Stalinin hakimiyəti dövründə Bakının salamat qalmış məscidlərinin ikisindən başqa hamısı bağlanmışdı.

Moskvadan gelən emrə əsasən 1929-cu ildə cəmi bir ildə eyni zamanda 400 məscid ya bağlandı ya da klub olmaq üçün təchiz edildi, 1933-cü ildə Azərbaycan SSR ərazisində cəmi 17 məscid qalmışdı. Bir müddət sonra xalqın narazılığına görə anti din kampaniyalarına son qoymaqlarına baxmayaq, 1937-ci ildən etibarən "dini qallıqlara qarşı mübarizə" və terror yeni güc əldə etdi. 1937-1938-ci illərdə repressiyaya məruz qalmış ziyalılarla yanaşı, təhsilli ruhanilər əhəmiyyətli dərcədə çoxluq təşkil edirdilər. 30-cu illərdə Bibiheybət məscidi, kimi əhəmiyyətli dini mənbələr söküldü.

Stalin repressiyalarının əsas hədəfi milli İslamın kökünü qazmaq olsa da 1930-cu illərin ortalarından etibarən repressiya qurbanlarını panislamizmde və xarici dövlətlərə xidmətdə ittihəm edirdilər. Ruhanilər artdıq hökumət üçün daha az təhlükeli idilər, çünki qorxudulmuşular və "KQB xəbərçiləri" adını almışdır məhz buna görə də inanlı insanlar salamat qalmış tek-tük mescidə bələdə getmirdilər.

İslam repressiyalarından çox böyük zərər gördü. İctimai şəkildə heç kim islam rituallarına emel etmirdi. Gənc nəslən İslamın əsasları həq-qında biliklərin verilməsi çox risqli idi. Azərbaycanın bir çox sakınları itaətkarlıq nümayiş etdirərək "Al-lahsızlar" təşkilatına üzv oldular, bunun nəticəsində təşkilatın üzvləri bir ilin içinde 3 min nəfərdən 71 mine qədər artdı.

Repressiyaların nəticəsində 30-cu illərin sonunda ənənəvi İslAMDAN başqa demək olar ki, bir çox teriqətlər və icmalar (misal üçün, nəqşibəndilər, əliellahılar, bəhailər) yox edildilər.

Stalinizm

Stalinizm 1920-ci illerin sonu, 1950-ci illerin əvvələrində SSRİ-də mövcud olan siyasi sistem və onun əsas ideologiyası idi. Stalinizm avtoritarizmin aqalı, dövlətin ceza funksiyalarının gücləndirilməsi, dövlət orqanlarının və hakim Kommunist partiyasının cəmiyyətin bütün sahələrinə sert ideoloji nəzarət etməklə xarakterizə olunmuşdur. Stalinizm totalitarizmin ifrat formalarından biri idi.

Sözsüz ki, insanlarda müxtəlif şəkildə, müxtəlif həyat tərzinə malik, müxtəlif prinsiplər hərəkət edən çoxluq məqdarda kütłələr mövcudur. Ele kütłələr var ki, onların ömrü çox azdır. Və əksinə elələri də var ki, onlar həddindən çox "ömür" sürür-lər.

daxil olan insanları (fərdləri) eyni seviyyədə sevir. Stalinizm və orduda hər şey ancaq bu illyuziyadan asılıdır. Əger bu illyuziya dağılarsa, onda həm Stalin, həm də ordu kütłələri öz hakimiyətini itmiş olurlar.

Stalin ətrafındakı kütłəni təşkil edən hər bir adama (fərdə) müti qul kimi yanaşır. Bir ata kimi onları sevir. Onun insanlar qarşısında qoyduğu tələblər de məhz bu sevginin nəticəsində edilir. Stalinizmin demokratik idarə quruluşundan onuna fərqlien ki, Stalin qarşısında bütün insanlar eynidir. Hami eyni seviyyədə onun sevgisini qəbul edib, onun himayəsində yaşamasıdır. Stalin Sovet İttifaqını böyük aile hesab edirdi. Bu böyük bir aile Stalin və Stalinizmə məhəbbət sayesində bir-birinə qardaş deməli idilər. Daha doğrusu, Stalinin məhəbbəti sayesində bir-birinə qardaş sayılır. Daha doğrusu, Sta-

lin (fərdin) şəxsiyyətinin dünyagörüşünün və intellektinin ne dərəcədə az olduğunu etiraf edə bilerik.

Kütłənin əsas məğzinin Stalinizmə libido xətti ilə bağlılıqdan ibarət olduğunu göstərməkə biz yeniyi fenomen-ictimai fenomenini açmış oluruq. Bu fenomeni, hərbi kütłə üzərində dəha aydın araşdırmaq olar. Kütłənin içərisində o vaxt iğtişaş yaranır ki, kütłə daxilinə pozulmağa başlayır. İxtiashaş xarakterik cəhətlərindən biri də odur ki, kütłə daxilinən pozulmağa başlayır. Eyni kütłəni taşkil edənlər, başçının əmri-nə təbe olmaqdan dəha çox, başqa-lanna fikir vermədən özü haqqında, özünü xilas etmək haqqında düşünməye başlayır. Yuxanda qeyd etdiyimiz qarşılıqlı məhəbbəti, mənəsiz qorxu avəz edir. Belə əksinə-əvel qorxu yaranır, sonra isə bu qorxunun təsirindən əvvəlk məhəbbət bağılılıq itir.

Stalinizmdə insan kütłəsi və onun psixologiyası, bizim təsəvvür-lərimizi bir dəbdə insan sürüle-rine cəlb edir. Beleliklə, kütłə, bize yenidən cəmiyyətə qayıtmış ibtidai

mamıdı. Bele bir xarakter bize, həle keçən əsrde alman dahisi Fridrix Vilhelm Nitssenin ideal şəxsiyyət kimi irəli sürdüyü, "ali insan"ın tutqun güzgüdəki əksini xatırladır.

Sirli şəkide bu kütłedə gizlənen, hipnoz və təlqin anlayışları ilə bizi qarşılıdır. Bir anlığa hipnozun adama necə təsir etməsini xatırlayaq. Hipnozcu təsdiq edir ki, onda mistik bir vergi var ve o, bu vergi ilə hipnoz olunan şəxsi, öz iradəsindən mehrum edir. Bize gəlmə gərən bu fikri, hipnozcu tam qətiyyətə, özünə inamlı söyləyir. Bu mistik qüvvə, dəha doğrusu heyvani maqnetizm, ibtidai insanlar üçün tabu elan edilmiş bir qüvvənin, başqa cəhətdən izahından başqa bir şey deyildir. Hipnozcu, hipnoz edən şəxsin gözlərini baxmaqla, onu "şür" qatından mehrum edir. Hipnoz olunan şəxş artıq hipnozunun bir növ quluna çevrilir. Məhz ibtidai qəbile bacısının, öz kütłesine baxışı kimi eyni təsirle subyektdə təsir edir.

Təsəvvür edin ki, hipnozcu qarşısındaki adama deyir: Sizin üçün

Azərbaycanda 1920-1950-ci illər repressiyaları



Bundan başqa kütłənin yaranması və onun hansı məqsədə qulluq etməsi arasında müəyyən fərqlər var. Ancaq biz çoxsaylı kütłələrin içərisindən, diqqət mərkəzindən kənar da qalan küləvi prosesləri nəzərdən keçirək. Başsız kütłə və başçısı sərkərdəsi olan kütłəni nəzərdən keçirərək. Stalinizmin mahiyyətini nəzərdən keçirəcəyik:

1. Diktator-Diktatora inanınanın icması

2. Ordú-qoşunların, əsgərlərin icması.

Diktatura və ordú öz məğzinə görə sünü kütłədir. Ona görə də onlar dağımamalın üçün, öz ilkin strukturunu saxlamaq namına, zorakılıq işlətməkən çəkinmirlər. Stalin diktatürü və sovet ordusunun kütłələrinin izahında, bizi yalnız bir şey maraqlandırır: belə yüksək şakilda təşkil olunmuş, zorakılıq yolu ilə öz hakimiyətini saxlayan kütłələrin çox oxşarlığı. Hansı ki, ilk baxışda adı görünən əslinde isə dərən qatlıarda gizlənən əlaqələr.

Stalinin hakimiyətinə aid olan məsələni həll etmək üçün nümunə olaraq Stalinin qurduğu diktaturnu götürəcəyinə görə ki, belə bir illüziya xarakteri daşıyan fikir var ki, Stalinizmin başında duran Stalin, (İosif Vissarionoviç-Stalin) və ordunun baş komandanı öz kütłələrinə

linin onlara bəxş etdiyi məhəbbətə bir-birini sevir. Deməli, hər bir fərdin Stalin ilə əlaqəsi, eyni zamanda fərdlərin bir-biri ilə əlaqəsi deməkdir. Stalin Darvinin, ibtidai insanın sürü şəklində yaşaması fikrini Stalinizm idarə üsulunda tətbiq edildirdi.

Stalinizm üçün saydığımız bütün mərhələlər eyni ilə ordu da baş verir. Ordunun baş komandanı (Stalin)-öz ətrafında olan əsgərlərin hamisini bir ata kimi sevir. Bu sevgidən ruhlanan hər bir əsgər də eyni zamanda onun adını söyləyərək düşmən üzərinə hücum edir və hər bir əsgər də eyni zamanda bir-birinə məhəbbət göstərmiş olur. Düzdür, öz strukturuna görə ordunun mülki idarədən fərqi odur ki, orduda kütłənin özünün bir neçə mərhəlesi var. Diviziya, batalyon, polk və digər qruplar dan ibarət olan əsgərlər müxtəlif komandır, zabitlər başçılıq edir və onların hər biri öz əsgərinə yuxarıdan göstərilən münasibətləri nümayiş etdirir. Belə ierarxiya mülki idarəe olsa da, ordudakı kimi ekonomik rol oynamır.

Bu iki sünü kütłəni təşkil edən fərdlər libido xətti ilə bir tərəfdən başçıya (Stalin və sərkərdəye) ikinci tərəfdən isə bir-birinə bağlıdır. Əger hər bir fərd bu iki istiqamətde güclü emosional bağlılıq hiss edirən, biz çətinlik çekmedən onun

insan sürüsünü xatırladır. Müqayiseli şəkilde desək, hər bir ibtidai insan kütłənin subyekti, hər bir qəbile isə, insan kütłesini evəz edir və ya əksinə. Kütłənin adamlar üzərindəki hakimiyətində, qədim insan qəbilelərində hökm süren qanunlar yada salınır. Geldiyimiz axır nəticə budur ki, kütłənin psixologiyası, qədim insan psixologiyasının tezahürü və onun bu şəkildə inikasıdır. Maraqlı burasıdır ki, lap qədimdən bele ikili psixologiya mövcuddur: fərdin psixologiyası (kütłəni təşkil edən şəxsin və başçının, sərkərdənin) ibtidai insan sürüsünün başında duran erkən varlıq və kütłəni idarə edən şəxs) psixologiyası. Kütłəni təşkil edən ayri-ayrı subyektlər (fərdler, insanlar) ibtidai qəbileni təşkil edən qədim insanlar kimi, eyni xətt üzrə bir-birliqdərlərlər. Yegane fərqli, başçılardır. Azerbaycana güllələnmə haqqında qərarın qüvvədə qaldığı bildirilmişdir. Mircəfər Bağırovun məhkəməsi inddiki "Şəhriyar" klubunda keçirilmişdir. Nümerədə SSRİ-nin nümayəndəsi olmuş prokuror Rudenko onun məhkəməsini aparmışdır. Mircəfər Bağırovun başlaşanın haqqında sovet rəhbərliyinə müraciətləri radd edilmişdir, lakin Sov.İKP MK siyasi bürosu iclaslarının sənədlərindən aydın olur ki, beynəlxalq və ziyyət mürakkəb olduğundan Mikoyanın təklifi ilə bu qarann icrası İki il dayandırılmışdır. Bununla belə, Azerbaycana güllələnmə haqqında qərarın qüvvədə qaldığı bildirilmişdir. Mircəfər Bağırovun Azerbaycan SSR-ə rəhbərlik etdiyi dövr (1933-1953) XX əsr Azerbaycan tarixinin ən ziddiyətli və ən çətin dövrlerindən birini təşkil edir. İsveçli politoloq Svante Kornel onu "azərbaycanlı Stalin", sovet-rus filosofu və tarixçi Dimitri Furmanov isə onu "azərbaycanlı Beriya" adlandırdı.

Son